گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۵۰۰۹
پنج شنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۵ ۱۸:۰۶

انتصاب مجدد مدیر پرحاشیه؛ ثبات مدیریتی یا عقب‌نشینی از شفافیت؟

علی‌اکبر پورابراهیم، مدیر جنجالی و باسابقه حوزه تجارت نفت، با حکم حمید بورد، معاون وزیر نفت، بار دیگر به سمت سرپرستی شرکت بازرگانی نفت ایران (NICO) منصوب شد.

به گزارش پایگاه خبری گپ خبر، این انتصاب، که کمتر از دو ماه پس از برکناری وی و در پی طرح ادعاهای مهمی درباره فساد احتمالی در بازگشت درآمدهای نفتی صورت گرفته، پرسش‌های جدی را درباره چرایی این بازگشت و چشم‌انداز آینده صنعت نفت برانگیخته است.

علی‌اکبر پورابراهیم دوباره در رأس NICO؛ بازگشتی که ابهامات را تشدید می‌کند

انتصاب مجدد؛ سیگنالی از ثبات یا تکرار یک الگوی پرحاشیه؟

طی حکمی از سوی حمید بورد، معاون وزیر نفت، علی‌اکبر پورابراهیم، مدیر شناخته‌شده حوزه تجارت نفت، مجدداً به سمت سرپرستی شرکت بازرگانی نفت ایران (NICO) منصوب شد. این حکم که با تأکید بر «ارتقای نقش بین‌المللی NICO»، «تقویت انضباط مالی» و «بهبود عملکرد» صادر شده، نشان از نیاز به استفاده از تجربه وی در یکی از حساس‌ترین پست‌های صنعت نفت دارد. انتصاب پورابراهیم، که سابقه حدود شش سال مدیریت این شرکت را در کارنامه خود دارد و در دولت‌های دوازدهم و سیزدهم نیز نقشی کلیدی ایفا کرده بود، در شرایطی صورت می‌گیرد که صنعت نفت ایران همچنان با چالش‌های تحریم، رقابت شدید جهانی و ضرورت افزایش درآمدهای ارزی روبرو است. اما آنچه این انتصاب را به شدت خبرساز و پرابهام کرده، بازگشت وی تنها کمتر از دو ماه پس از برکناری از همین سمت است.

پورابراهیم کیست؟ مدیری با سوابق درخشان و ادعاهای تکان‌دهنده

علی‌اکبر پورابراهیم، از مدیران باسابقه صنعت نفت، که از او به عنوان یکی از شاگردان بیژن نامدار زنگنه، وزیر اسبق نفت، یاد می‌شود، سال‌ها در قلب تجارت بین‌المللی نفت ایران فعالیت داشته است. او با سازوکارهای پیچیده فروش نفت، مدیریت قراردادها، پیگیری درآمدهای ارزی و مواجهه با محدودیت‌های تحریمی آشنایی عمیقی دارد. این تجربه، او را به چهره‌ای شناخته‌شده در این عرصه تبدیل کرده است. اما شهرت پورابراهیم در ماه‌های اخیر، بیش از هر چیز مدیون ادعاهای جنجالی وی درباره فساد احتمالی در بازگشت درآمدهای نفتی و انتقاد صریح از سازوکار فعالیت «تراستی‌های نفتی» بود. او مدعی شده بود که بخشی از درآمدهای حاصل از فروش نفت، به دلیل تغییر در سازوکارها و سپردن مدیریت آن به واسطه‌ها و تراستی‌های جدید، به کشور بازنگشته است و این موضوع را به مقامات عالی‌رتبه از جمله رئیس‌جمهور گزارش داده است.

معمای بازگشت؛ چه عاملی باعث این چرخش ناگهانی شد؟

برکناری پورابراهیم در مهرماه ۱۴۰۳ و جایگزینی وی با سعید صادقی، به نظر می‌رسید واکنشی به همان ادعاهای مطرح شده باشد. اما حال، بازگشت او به همان سمت سرپرستی، ابهامات جدی را ایجاد کرده است:

آیا ادعاهای فساد صحت نداشته‌اند؟ اگر این ادعاها بی‌پایه بوده‌اند، چرا وی با وجود طرح آن‌ها، مجدداً به یکی از حساس‌ترین پست‌های مدیریتی بازگشته است؟

آیا این بازگشت، تلاشی برای «مدیریت بحران» است؟ ممکن است وزارت نفت برای جلوگیری از تبعات بیشتر ادعاهای پورابراهیم یا برای حفظ ثبات در حوزه حساس بازرگانی نفت، تصمیم به بازگرداندن وی گرفته باشد.

آیا «الگوهای موفق گذشته» دوباره مد نظر قرار گرفته‌اند؟ کارشناسان معتقدند این انتصاب می‌تواند نشانه‌ای از بازگشت به رویکردهای مدیریتی پیشین باشد که در دوره اول مدیریت پورابراهیم، صادرات نفت ایران علی‌رغم تحریم‌ها، روندی رو به رشد را تجربه کرده بود.

NICO؛ قلب تپنده تجارت نفت ایران و حساسیت‌های آن

شرکت بازرگانی نفت ایران (NICO)، به عنوان بازوی تجاری شرکت ملی نفت ایران، مسئولیت حیاتی بازاریابی، تجارت و فروش نفت خام، میعانات گازی و فرآورده‌های نفتی در بازارهای بین‌المللی را بر عهده دارد. این شرکت نقش اساسی در حفظ بازارهای صادراتی، مدیریت قراردادها، طراحی سازوکارهای مالی و تسهیل بازگشت درآمدهای نفتی ایفا می‌کند. در شرایط کنونی که ایران با تحریم‌های گسترده و ضرورت افزایش درآمدهای ارزی مواجه است، مدیریت NICO اهمیت مضاعفی پیدا می‌کند. انتخاب مدیری باسابقه مانند پورابراهیم، که با پیچیدگی‌های این حوزه آشناست، امری منطقی است؛ اما با توجه به حواشی اخیر، این انتصاب ابعاد پیچیده‌تری به خود گرفته است.

انتظارات و ابهامات؛ چشم‌انداز پیش رو

با بازگشت علی‌اکبر پورابراهیم به NICO، انتظار می‌رود تجربه چندین ساله او در تجارت بین‌المللی نفت، توسعه بازارها، و تقویت انضباط مالی مورد استفاده قرار گیرد. با این حال، ابهامات پیرامون ادعاهای وی درباره فساد و چرایی برکناری و بازگشت ناگهانی‌اش، همچنان پابرجا هستند. جامعه رسانه‌ای و کارشناسان صنعت نفت، منتظرند تا مشخص شود آیا این انتصاب، سرآغاز فصل جدیدی از شفافیت و کارآمدی در تجارت نفت ایران خواهد بود، یا صرفاً تلاشی برای مدیریت حواشی و بازگشتی به یک الگوی مدیریتی پرچالش است. پیگیری ادعاهای مطرح شده و میزان تحقق مأموریت‌های جدید، کلید ارزیابی موفقیت این انتصاب خواهد بود.

منبع: پتروشیمی ها